



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

211. An guttæ vini, aquæ sunt in Calice separatæ à vino, quod est in  
fundo Calicis, remaneant consecratæ? Ex p. 3. tract. 4. Res. 32.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

2. Sed contraria sententia proflus est tenenda, & ideo ad dubium propositum respondeo negatiue cum Ioanne de Lugo de Sacram. Euch. diff. 15. sect. 2. num. 22. vbi sic ait: *Dato quod materia parva secundum se non possit ab Ecclesia prohiberi grauter, quando tamen est materia magna in ordine ad significationem, potest, ut gutta aquae in Calice mitienda propter mysterium & significationem praecipit ab Ecclesia sub mortali. Ita ille.*

3. Notandum est etiam hic in gratiam amicissimi & doctissimi viri Pauli Aesepi Episcopi Tortonensis, quod si aqua non fuerit in vino conuerta ante consecrationem, conuertitur immediate in sanguinem, & ita docet praefer. DD. alibi a me relatim nouissime, me etiam citato, Ioannes de Lugo de Sacr. Eucharist. diff. 4. sect. 4. n. 48. & Ioannes Praepositus in 3 p. q. 74. art. 8. dub. 2. n. 8.

### RESOL. CCX.

*Quidam Sacerdos post consecrationem Sanguinis innuit in calice aliquas guttas separatas a vino, & illas cum purificatorio ante sumptionem sanguinis abstulerit, queritur, an illa gutta fuerint consecrata? Ex part. 2. tr. 17. & Misc. 3. Ref. 16.*

§. 1. Responsum, quæ de hac questione apod. authores inuenio. Coninch. de Sacram. q. 7. 4. art. 2. dub. 3. n. 43. hoc afferit. Nota legitimam intentionem consecrationis calicis, secundum communem, & optimam proximam, ferri solùm circa omnem humorem consecrabilem, qui in calice per modum continui, aut quasi continui continetur, ut comprehendant etiam aquam vino permixtam, & guttas vini, quæ proximæ continuo liquori calici intrinsecus adhaerent, ita ut parua calicis agitatione reliquo vino miscantur. Tales enim guttas vini, vel prius abstergi, vel cum reliquo vino consecrari omnino expediat, ne materia non consecrata, miscatur consecrata. Quare, nisi consecrata aliud expressè intendat, confiterit communiter hanc totam materiam, & nullam aliam consecrare, & consecrante, nec guttas remotiores circa extrellum labrum calici adhaerentes. Quamvis magis expediat, prius omnes guttas, præstertim remotas, abstergere, & tunc simpliciter omnem materiam consecrabilem, quæ est in calice, consecrare. Hac Agidius.

2. Sed Martinus Bonac. tract. de Sacr. diff. 4. q. 2. p. 6. n. 7. absolute afferit, omnes vini guttas, quæ sunt in calice, licet separatas a vino manere consecratas, & reddit rationem; nam intentione Sacerdotis ferri videatur circa totam materiam in calice existentem, quæ demonstratur per particulam hic, ut patet à simili de consecratione plurium hostiarum in eodem vase existentium.

3. Ex his existimandum erat peccasse mortaliter Sacerdotem illum, qui vini guttas existentes in calice, post consecrationem abstulerit, nam erant consecratae.

4. Attrauen illi, pro sua consolatione, contraria sententiam, apud Reginaldum, demonstrauit, sic enim ait in præz. tom. 2. lib. 28. cap. 2. n. 19. Si aliqua sunt guttas vini, vel extra calicem, vel in calice separatae a toto vino, quod in calice ipso continetur eas probabiliter iudicari non consecratas, ob defecuum intentionis; namque intentio habenda circa materiam calicis est, ut Sacerdos intendat consecrare illud, quod per modum vnius continui potabile existit intra calicem. Sic ille.

### RESOL. CCXI.

*An gutta vini, quæ sunt in Calice separatae a vino, quod est in fundo Calicis remaneant consecratae? Ex p. 3. tract. 4. Ref. 32.*

§. 1. **H**ic casus frequenter accidit, & affirmatiuam sententiam docet Bonacina, quem ego adduxi in tract. 3. miscell. ref. 16. sed contrarium tenendum est, nam hæc videtur esse communis, & optima Ecclesiæ intentione consecrandi omnem liquidum consecrabilem, qui per modum vnius continui in calice continetur. Et ita præter Reginaldum, & Suarez docet nouissime Layman in Theol. moral. lib. 5. tract. 4. cap. 2. n. 14.

Quæ hæc est  
Ref. antec-  
dens.

2. Quod autem tenet Coninch. de Sacramente, quæ. 7. 4. art. 2. dub. 2. n. 43. eas quoque vini guttas consecrari, quæ intra calicem reliquo liquori proximate adhaerent, ut levè calicis commotione admisceantur, difficultatem etiam habet secundum Layman loco citato, nam determinari non potest, quantum omnino esse debet talium guttarum propinquitas; faretur enim ipsem Coninch remotiores non consecrari. Neque verò potest consecratio (sicuti neque alterius Sacramenti consecratio) pendere a futuro eventu contingente, ut nimis ex solum guttae consecrentur, quas postea continget calicis agitatio ne reliquo liquori commisceri. Dicendum est igitur illud vinum consecrati, quod per modum vnius continua potabile existit in fundo calicis.

### RESOL. CCXII.

*An si in campo in aliqua Ecclesia non reperiatur Hostia, sed tantum particula, licet Sacerdoti cum ea celebrare? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. Ref. 80.*

§. 1. **A**ffirmatio respondet Marchantius in Can. delab. Sacram. q. 9. Paſtoral. tr. 4. cap. 5. q. 3. cas. 6. fol. 185. vbi sic afferit. Si habeti maior Hostia non possit, an ex minoribus licet adhiberi? Respondeo in Misa priuata & secreta id fieri posse, cum non inueniatur præceptum in contrarium, graciulque videri Deo sic celebrare, quam non celebrare, licet non sit festus dies, maximè si non sit periculum de scandalo, tunc enim id etiam urgente causa publicè fieri nihil vetaret. Ita ille, & ego.

### RESOL. CCXIII.

*An si v.g. non inveniatur Hostia magna, possit Sacerdos celebrare, & consecrare particulam parvam? Et an hoc licitum sit, si ad minus iustificans, & necessitas aliqua? Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. Ref. 55.*

§. 1. **D**E hoc casu his diebus interrogatus fui. Et aliqui negariè respondebant, quia est de necessitate præcepti, ut Hostia sit rotunda, ac debita magnitudinis: nam etsi magnitudo, aut paruitas non obstant, quod minùs per se loquendo validè consecratur materia, non licet tamen Sacerdoti in quantitatib[us] magna quantitate, aut modica id facere, ob ingentia incommoda, certaque peccandi pericula quibus talis actio exposita pater.

2. Sed hæc omnia admittenda essent, si Sacerdos consecraret Hostiam quantitatis modica sine aliqua iusta causa; secus autem si hoc faceret ex aliqua necessitate; & ideo non grauabor hic apponere verba

instructio